

vergonyós, però sols teníem una alternativa: això o plegar. Cal agrair a les Srtes. que compreguessin la situació acceptant cobrar menys.

15. —L'organització dintre del que es pot fer, és bona?
—Creiem que sí, almenys hi posem tot l'esforç.

16. —Hi ha perspectives de millorament sobre algun aspecte?

—Sí, però no està confirmat oficialment. En el dia oportú ho comunicarem.

17. —Hi ha algun tema interessant que no hàgim tractat i que sigui convenient fer-ho?

—Creiem que ens has tret força suc. No ho creus així? Però també creiem que és convenient fer notar que la partida d'ingressos és inferior al total de les quotes que paguen entre tots els alumnes. Es dona el cas que a les famílies nombroses se'ls hi fa descompte; també hi ha alguna Beca i els fills de les Sres. no paguen. A més, el primer trimestre sols teníem cinquanta-set alumnes. L'estat de comptes dels mesos de Setembre, Octubre, novembre i Desembre és el següent:

Cobrades de mensualitats	109.550 ptes.
Cobrades de Matricules	14.750 ptes.
	124.300 ptes.

Considerant que els sous de les mestresses pugen a:

Dos sous de 12.000 ptes.	24.000 ptes.
Dos sous d'11.000 ptes.	22.000 ptes.
Quatre sous de 10.000 ptes	40.000 ptes.
Quatre sous de 9.000 ptes.	36.000 ptes.
Gratificació per desplaçaments	8.000 ptes.
Tres Extraordinari Nadal	29.000 ptes.

159.000 ptes.

Total sortides	159.000 ptes.
Total entrades	124.300 ptes.

Saldo negatiu 34.700 ptes.

Gràcies per la vostra informació que creiem molt interessant, i que cada vegada es farà més necessària la vostra dedicació si tenim en compte com evoluciona la societat.

SRA. DOLORS BARBANY

Anem ara a l'encontre de la Sra. Dolors Barbany, la qual podríem dir que és la pionera, doncs ella va ésser la primera de fer rodar un Parvulari, exposant-se així a un risc, ja que era la seva primera experiència, si bé és cert que tenia una molt bona preparació, i ja amb molt contacte amb els infants, doncs de sempre li ha agradat aquest treball.

—Hola, Dolors. Sabem que tens moltíssima feina, però tot i així t'hem de prendre uns minuts per tal que ens donis la teva opinió sobre aquest tema.

Per no fer-nos llargs i no repetir gràficament les mateixes preguntes, ho farem de la següent manera:

Et presentem les preguntes números 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 1.ª part, 12, 1.ª part, 13, 16, 17. Encara que algunes haurien de sofrir una correcció ja que no és el mateix dirgir-se als pares que a un professor, però esperem que sabràs interpretar-nos i disculpar-nos al mateix temps.

I n'hi afegim aquestes dues:

18. —Creus que el teu guany és recompensat a raó dels medis materials que hi poses, de la responsabilitat i la dedicació que suposa aquesta professió?

19. —Fins on deu arribar un Parvulari sobre l'ensenyança i l'educació dels infants? Han de saber escriure i llegir i conèixer els números quan entren a E.G.B.?

1. —Quan vaig posar el Parvulari en aquest poble no em va passar pel cap fer abans un estudi de l'èxit que podia tenir.

El primer any, després d'acabada la carrera, vaig exercir a Llíssa d'Amunt i ja em rodava pel cap la possibilitat de posar-ne un, a nom meu, aquí a Sta. Eulàlia.
Era l'any 1969.

2. —Un Parvulari, crec que és quelcom més que un establiment públic. Aquí les condicions higièniques, espais oberts i garantia d'una constant vigilància educada, són primordials perquè pugui tenir continuïtat.

No ens estranyi, doncs, que els papers a omplir, els permisos, les inspeccions anuals per gent manada pel Ministeri d'Educació, siguin perquè els infants tinguin el seu bo desenvolupament.

3. —Per desgràcia, o bé per sort, essent un Parvulari privat, m'ho he tingut de fer jo.

4. —En començar, 14. Ara una cinquantena.

5. —Crec que uns mínims, tant d'espai, vegetació i ambient sanejat, són necessaris. És també important que sigui centre de barri i bastant difícil que ho pugui ésser per tot. Gràcies a Déu, aquí Sta. Eulàlia, podem estar molt contents.

6. —Depèn del nombre d'alumnes.

7. —Una mica de tot.

10. —De moment, no massa, doncs els pares ja estan acostumats a voltar per aquest escampat poble, on es fa de necessitat un utilitari per als desplaçaments.

11. —És ben cert que un alumne que entra a la E.G.B. no se li demana que sàpiga llegir o escriure, ara bé, en un temps ben reduït se li demanarà.

Això pot crear una situació molt delicada per al nen, doncs si fins aquell dia no se li ha exigut res, ara li vindrà molt de nou.

12. —És bo el coneixement de les dues llengües. Però la més important serà la que es parli a casa seva, és la que està acostumat a pensar.

13. —La que es parla a casa seva.

16. —Sempre es procura estar al dia de les modes didàctiques.

17. —No se m'acut res.

18. —El que guanyem els mestres no és ben recompensat. Pensem que hi ha molts gastós, el més important de tots ells és potser el manteniment de l'escola, tant per la necessària pulcritud dels objectes, com pel material i renovació dels mitjans didàctics.

Altre punt i a part és la gran responsabilitat que hi ha en la cura dels nens, vol una gran paciència i dedicació constant.

19. —Repeteixo que per entrar a E.G.B. no és necessari saber llegir o escriure, ara, és un gran ajut per ells quan es donen compte que el primer pas que hauran de fer el tenen superat, començant, doncs, amb bon peu.

Gràcies per la teva col·laboració i desitgem pel teu Parvulari, que tots els nens que hi passin, en surtin impregnats d'aquesta bona llavor que tu els has donat ja de sempre. Gràcies.

Joan Danti

TALLER DE LAMPISTERIA Y ELECTRICIDAD

Isidro Casals

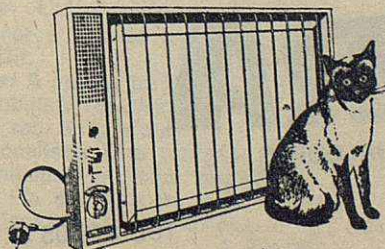
Exposición y venta de toda clase de aparatos electrodomésticos

**Neveras Lavadoras Cocinas
Objetos regalo Listas de boda**

El Rieral - Teléfono 45

SANTA EULALIA DE RONSANA

Vendedor oficial

sol-Thermic_{sa}

calefacción eléctrica

como el calor del Sol